

M E D I T A T I O S . E V A N G E L I I ,
D I E I T E R T H I I P O S T
D O M I N . V O C . J U -
C U N D I T .

Additis S. Patrum dictis, Quæstio,
numq; aliquor decisione, ad ubiorem textus, cùm opus est,
explicationem, & Heterodoxorum refutationem.

Q U A M

In Regia Aboensi Academia.

P R A E S I D E
D N . A E S C H I L L O P E T R A E O
S. S. Theol. Doct. Profess. & Civitatis ejusdem Pastore.

Examini subiicit, in Auditorio Majori, horis solitie

Ad diem 17 Jan: Anno 1652.

S V E N O P E T R I G E A U H E H D S
S M O L A N D U S,

Theophylactus in Luc.

Opertet enim nos considerare, quomodo iniusti iudicis perniciem sedulitas Viduz freges-
tit. Si enim illum omni malitia repletum, neq; D E U M neq; homines revo-
rentem, perseverantur oratio demulcere; quanto magis nos Patrem misericordiam
Deum, ad miserationem movemus, etiam si cunctetur non nihil.

Lyra in H. L.

Si Judex iniquitatis propter preuum instantiam fecit vindictam, D E U S qui necesse-
rid est iustissimus, non faciet vindictam electorum suorum, existentium in-
pressura & tribulatione.

A B O E

Excudebat Petrus Wald/ Acad. Typogr. Anno. 1652.

V I R I S

Nobilitate, Eruditione, Doctrinâ ac Probitate Politiissimis
Et Exultissimis, Studiorum suorum Promotoribus
Et Fautoribus ut propensissimis
ita laudatissimis,

DN. DAVIDO SIG-
FRI DI Ghellen Högel/
de Trästebjy Et Trotebjy/
Equitum Magistro per-
senuo, Nutritio suo liberali.

DN. ERICO M. FA-
LANDRO, Templi Cathe-
dralis que Aboæ est Oeconomo
longè prudenti Et equo.

DN. DANIELLI, Verbi
Dei Commissario in Kimitho in
defessa.

DN. PETRO J. Concionatori U. Dei ibid. impigerrimo.

DN. SIGFRIDO J.
Pastori in Kimitho perino-
dustrio, adjacenti Eccle-
siarum Præposito benè me-
rito.

DN. GUDMUNDO J.
ROTHOVIO, Illustrissime
Dñi JOANNIS Kurfa Consu-
cionatori Aulico perfideli.

DN. OLAO SIMONIS,
Ibidem U. Dei Commissario
vigilanti.

Hoc Exercitium Disputatorium debitæ observan-
tiæ & gratitudinis ergò Reverenter officiose
& amicè offert & dedicat

S. P. Stahl Höös
RESPONDENS.

MEDITATIO TEXTUS.

DIEI TERTII
POST DOMIN. VOCEM
JUCUNDITATIS.

In Sancte & Summe laudande TRINITATIS, PATRIS,
FILII & SPIRITUS Sancti Nomine.

O Bsecro ne irascaris Domine, si loquar adhuc se-
mel. Gen: 18. v.32. Hæc verba sunt Abrahami Pa-
triarchæ Patris Credentium, uti Apostolus illum vocat,
Rom: 4. v.17. Quibus Abraham DEum orat, ne sibi
irascatur, quod sæpiùs intercedat pro impijs Sodomitis
jam quinta vice, quâ petijt ut si illic reperirentur decem
justi, non perderet DEus civitatem propter illos justos,
quod etiam promittit Deus dicens: Non perdam, non
delebo propter decem.. Unde patet longanimitas
Dei erga Sodomitas, & quanti sint apud Deum homines
probi & pijs; Quantæ multitudini impiorum hominum
parcat DEus, ut eos non temporaliter puniat, sed con-
donet, quæ quidem in ira est iDei bonitas & clementia.
Patet etiam quanta in gratia Abraham fuerit apud DE-
US, quod illum toties pro impij populo interceden-
tem, audiverit & exaudiverit. Petijt Abraham ne De-
us deleret civitatem si invenientur quinquaginta justi,
exauditus est. Dixit enim DEus'; si invenero Sodo-
mis quinqquaginta justos in medio civitatis, demittam
omni loco propter eos. Petijt Abraham ut Deus parceret

civitati, si essent illic tantum quadraginta quinq;, & hoc impetravit. Petijt ut civitati parceretur, si invenerentur illic viginti, nec hoc denegatum. Postremo cum petijt ut Deus parceret civitati si invenerentur illic decem & hoc concessum est. Unde patet clementia divina erga suos, se invocantes, etiam pro alijs, & quidem pro impijs. Proutdè nullum est dubium, quid dum pro se ipsis orant, etiam sint impetraturi, quod pertinet. Hinc & nos sumamus fiduciam, jam tertia die exercitia precationum continuandi, DEum invocandi, orandi & exorandi, ut tribuat clementer & paternè concedat omnia quæ Ecclesiæ suæ, & Reip. in patria nostra sint usui & emolumento.

Oremus autem Deum, ut hodiernum Evangelium ita meditari queamus, ut cedat in nominis divini, gloriam, nobis in augmentum & incrementum doctrina, & bonorum operum, insipem & fiduciam, & tandem in eternam beatitudinem: Dominus igitur. Pater noster. Et

E V A N G E L : Luc: 18. à v. 1. ad 9.
Dicebat autem & parabolam ad illos hic spectanter quod oporteret semper orare, nec desfatigari, dicens: Iudex quidam erat in quadam Civitate, qui DEum non timebat, nec hominem reverebatur. Vidua autem quædam erat in Civitate illa, & veniebat ad eum dicens: Vindice me de adversario meo. Et nolebat aliquandiu. Post hæc autem dixit intra se, Quanquam DEU M non timeo, nec hominem revereo, tamen quia molesta est mihi hæc Vidua, vindicabo illam, ne tandem veniens, fugillet me. Ait au-

Item Dominus: Audite quid Iudex iniquus dicat. Deus autem non faciet vindictam electorum suorum, clamantium ad se die ac nocte, etiam cum patiens fuerit super illis? Dico vobis, quod faciet vindictam illorum cito. Verum filius hominis cum venerit, an reperiturus est fidem in terra?

Anctus Lucas dicit Christum similitudinem quandam proposuisse, qua voluit docere, quod oporteat hominem semper orare, & nunquam defatigari. Similitudinem Christum sumisse ait a duro iudice, & affecta Viduam. Fuit in Civitate quādam dicit CHRISTUS, Iudex quidam non timens Deum, nec curans hominem, fuit in eadem civitate, Vidua quæ ad eum venit, & dixit libera me ab adversario meo. Hic vero ad tempus voluit ei gratificari. Tandem eum saepius ipsum interpellasset Vidua, secum dixit: Licet non timeam Deum, nec hominem reverear, tamen quia haec mulier tantoper mihi molesta est, querulando, orando, petendo, feram ei opem, ut desinat clamare ad me & requiem meam turbare. Hanc similitudinem Christus applicat ad Deum, & Deum adorantes & invocantes; docens eos, ut dum precantur Deum de re aliqua, non cessent vel desistant a precando, priusquam habeant quod volunt, & exauditos sentiunt. Vult enim Deus ut ita concludamus: Si durus & inhumanus ille iudex, fletur miseræ mulierculæ precibus, ut tandem ei justitiam administret & ab advertario liberet, utique non dubitandum est de Deo, quin & ipse faciat, concedat & tribuat quod perimus, tum quod sustentationem tum defensionem, & ab omnibus malis liberationem. Id quod etiam Christus promisit, dicens: Quod citò fas

ciat viudicatio illorum qui premuntur, & ipsum in pres-
fura invocant; Monet autem eos ut fidem habeant in
D E U M ne dispergent de ejus bonitate.

Admonemur Præcepti secundi in hoc Evangelio, vñ.
ut recte usurpemus nomen Dei, illud invocando, in o-
mnibus tribulationibus, illud nominando, nec non lau-
dando & celebrando pro auxilio præstito, Admone-
mur etiam præcepti Octavi, præsertim illi qui judicis of-
ficio lunguntur, ne sint tales, qualis judex in hoc Evan-
gelio describitur. Excitamur etiam ad orandum
quaevis necessarja spiritualia & corporalia. Præser-
tim verò petendum à DEO, ne inducat nos in tentatio-
ne finat fidem nostram extingvi, ut liberet nos ab omni
~~de~~ malo.

P A R T E S.

I. *De C H R I S t i admonitione ad orandum sedu-
lō & sine intermissione.*

II. *De promissione exauditionis.*

Atq; hæ sunt istæ partes, quas hac vice breviter & sim-
pliciter tractare constituimus: Omnipotens & aeternus
Deus, Pater noster celestis dilectissimus, nobis omnibus benedi-
cat, cunctaque utiliter & fructuose cedere faciat.

P A R S P R I M A.

In quâ meditamur:

I. Occasionem hujus Admo-
nitionis ad sedulō & sine intermissione orandum.
Hanc indicat S. Lucas dicens: Christum capisse conci-
onari discipulis suis in Capite precedente, de extremis
diebus

diebus mundi, cum exspectarent homines Christum, & quidem dicerent, ecce hic, ecce illic est Christus: Nolite inquit Christus credere. Cum venerit filius hominis, venit celeriter, ut omnes in momento ipsum coaspsiant, non ut ordine unus post alterum videat illum. Veniet n. iustar fulguris, quod ab oriente exiens, apparet ad occidentem, ut Christus loquitur Matth: 24. Deinceps loquitur C H R istus de suâ passione,; deinde de magna securitate hominum futura illis diebus extremis qualis fuit in diebus Noæ, cum diluvium instaret, & diebus proximis ante exitium Sodomiae & Gomorræ. Iubet nos esse memores uxoris Lothi, quæ inobediens vocati Angeli, ne retrospiceret, in statuam salis conversa est. Consolatur fideles, quod Christum inventuri sint, in illo die extremo. Ita tamen ut eos diligenter orendum adhortetur. Atq; ita mox incipit concionari de necessitate sedulò orandi.

L. C. Quia Christus sumit occasionem concionandi de precibus & precandi sedulitate, ex illa causa quod adveniet diés extremus, dies judicij, dies recompensatio-
nis bonorum & malorum, dies poenæ & afflictionis ho-
minum impiorum, dies gaudij & lætitiae omnium pio-
rum. Sicuti Christus eum describit Matth: 25. Tum
enim dicetur pijs ad dextram Christi collocatis. Venite
benedicti Patris mei, possidete regnum quod ab initio
mundi vobis paratum est. Et postquam ipsorum ope-
ra, tanquam verae & sincerae fidei fructus collaudata fu-
erint, ibunt illi in æternam vitam & gaudium sempiter-
num quod nemo ab eis auferet. Dicitur etiam impijs
qui sunt ad sinistram, ite maledicti in ignem æternum,
diabolo & ejus Angelis paratum. Ehi damnatis primò
eorum operibus, arguentibus illorum incredulitatēm
ibunt

ibunt in æternam afflictionem, ubi fletus & stridor den-
tium, undè nulla redemptio erit. Cum itaq; haec ita se
habeant, & Christus sumat occasionem concionandi de
precum necessitate, utiq; preces non sunt negligendæ,
utiq; orandum & vigilandum ne intremus intentatio-
nem. Rectè ergo nobis consulimus si recordemur
Creatoris nostri, si recordemur extremi diei, dum ad-
huc omnia pacata sunt & tranquilla, priusquam appa-
reat Judex in rubibus cœli, in sua Majestate, & omnes
sancti Angeli cum eo, priusquam audiatur tuba Dei, &
vox Archangeli: Qui prius Deum non orarunt, tūm in
illo die Deum orare non poterunt, non audebunt attol-
lere capita sua, sed dicent montibus, tegite nos, & col-
libus absconde nos. Oremus ergo dum tempus est,
& habebimus D E U M propitium quando opus est.

II. Temporis orandi deter-

minationem. Hanc indicat Luc. dicens, Christum
similitudinem proposuisse, quod oporteat semper orare
& non defatigari. Christus ergo non præcepit solùm
orare, sed etiam semper orare. Hæc temporis deter-
minatio, & orationis continuatio, non intelligenda est
ita, quod prohibeat Christus dormire, edere bibere, ali-
qua facere quæ natura & officium requirit, tam' quo ad
nostrum commodum & necessitatem, qui' m quoad pro-
ximi, sed vult Christus hic disuadere, omnem negligens-
tiam & contemptum precum vult, nos diligenter & le-
dulò orare, vult nos ita edere & bibere aliaq; facere, ut
simus apti ad orandum, vult nos ante sumptionem cibi
& potus post cibum & potum, ante quietem & somnum
Deum adorare & laudare, vult ut omnia faciamus in no-
mine J E S U. Omnia nostra exercitia, auspicari & in-
coare

coare à nominis divini invocatione, vult ut pro auxilio
prestito, dicamus. Magnis est anin a mea Dominum
Luc. i. Lauda anima mea Dominum Psalm. 103. Talis
precatio, talis gratia, cum actio est cultus Deo gratus, &
nobis salutaris & utilis.

III. Defatigationis in orando

prohibitionē. Dixit eis Christus similitudinē, quod oporteat semper orare & non defatigari; eo ipso innuit Christus quod probè ei constet, quam tardi simus & desides ad orandum Deum, ad quod tamen exercitium debemus esse promptissimi. Cum Christus in horto calicē iżr̄ Dei biberet, gravissimē affligeretur, humili prostratus jaceret, Sangvinem sudares, angelica confirmatione opus haberet, discipuli ejus quos secum assūmisit ad vigilandū & orandū somno gravantur, quemvis eos Christus monuisset ut vigilarent, & orarent ne intrarent in tentationem nam Satanā quæsivit illos. Cribrate tanquam triticum.

L. C. Agnoscamus & nos, hanc prohibitionem defatigationis orandi, nobis, & quidem his temporibus necessariam. Ea proch dolor est hominum socordia & securitas, ut quo propius adsint pericula, tentationes pñas & Calamitates, eo minus oreant, eo minus vigilent, id quod periculosisssimum est. Cum Cananzi securi sunt in suis urbis & pagis, nullū periculū extimētes, exploratores mittuntur in eos, qui terram perlustrant & eam invadunt & oceupant. Sed omni tempore impetas, ocium & securitas, precum neglegētus malum hominibus attraxit. Unde infelix œconomia? Ex neglegētu precum. Unde terra sterilitas, unde bella & dissensiones, ceditiōes, unde Zizania in agro Dei, Hæretici & falsi docto-

ges, nisi ex neglectu precum? Inde est quod Christus dicit oportere nos semper orare, & non defatigari.

SECUNDA PARS.

In prima parte habuimus Christi adhortationem ad orandum sine intermissione, & sine defatigatione. In hac altera parte, de promissione exauditionis, precum dicendum.

In qua meditamur:

I. Injusti judicis ad liberandū

viduam ab adversario permotionem. Hanc describit Christus ita; Quod licet judex hic homo ferus fuit & austerus, impius & Epicureus, neq; Deum neq; hominem timens, id quod etiam ipse fatetur; Tamen hic vidua Cujusdam precibus vincitur, ut dicat; quamvis non timeam Deum vel homines, & multò minus hanc infirmam mulierculam; Quamvis neq; ejus minas vel mali adversum me preces curem, vel quid mali de me loquatur præclamat me injustum judicem & impium, tamen quia tam assidua est in orando, nunquam abest a foribus meis, non cessat vox ejus in auribus meis, liberabo ipsam ab adversario suo. Atq; ita preces mulieris tandem exaudit, & concedit quod petit: Et mulier lata domum decedit voti compos facta.

L. C. Dum personam judicis consideramus, quod neq; Deum timuerit neq; homines, utiq; appareat quomodo Diabolus possit hominem dementare, & insecuritatem horribilem perducere, ut neq; Deum timeant neq; honestos homines. Quæ summa est impietas &

se eum trahit gravissimas pœnas. Non enim est vana
vox Dei, Ego sum Deus tuus fortis Zelotes, visitans
iniquitatem patrum in tertiam & quartam generationem
eorum qui oderunt me &c. Exod. 20. Horribiles maledic-
tiones recensentur Deut. 28. Adversus illos qui inobedientes
sunt mandatis ejus & v. 15. Quod si audire no-
lueris vocem Domini Dei tui; ut custodias, & facias o-
mnia mandata ejus, & ceremonias, quas ego præcipio
tibi hodie, venient super te omnes maledictiones istæ &
apprehendent te. Maledictus eris in civitate, maledictus
in agro. Maledictum horreum tuum, & maledictæ
reliquiæ tuæ. Maledictus fructus ventris tui & fructus terræ
tuæ. Armenta bovium tuorū & greges oviū tuarū. Maledictus
eris ingrediens, & maledictus egrediens. Mittet Domi-
nus super te famem & esuriem, & increpationem in o-
mnia opera tua, quæ tu facies: Donec conterat te, & per-
dat velociter, propter adinventiones tuas pessimas, in
quibus reliquisti me. Adjungat tibi Dominus pestilen-
tiā, donec consumat te de terra, ad quam ingredieris
possidendum. Percutiat te Dominus egestate, febri
& frigore, ardore, & æstu, & acre corrupto, rubigine,
& persequatur te donec pereas. Sit cælum quod supra
te est æneum: Et terra quam caleas ferrea. Det Do-
minus imbræ terræ tuæ pulverem: Et de cælo descendat
super te cinis donec conteraris. Tradat te Dominus
corruentem ante hostes tuos & per unam viam egredia-
ris contra eos, & per septem fugias, & dispergaris per
omnia regna terræ, sitq; cadaver tuu n in escam cun-
ctis volatilibus cæli, & bestijs terræ, & non sit qui abigat.
Percutiat te Dominus ulcere Ægypti & partem corpo-
ris per quam stercora egeruntur scabie quoq; & prurigi-
ne, ita ut curari nequeas. Percutiat te Dominus amen.

tia & cæcitate ac furor mentis. Et palpes in meridie
sicut palpare solet cæcus in tenebris, & non dirigas vias
tuas. Omnipotens tempore calumniam sustinas, & oppri-
maris violentia, nec habebas qui liberet te. Uxorem ac-
cipies & alius dormiet cum ea. Domum ædifices &
non habites in ea. Plantes vineam & non vindemias
eam. Bos tuus immoletur coram te & non comedas
ex eo. Asinus tuus rapiatur in conspectu tuo & non
reddatur tibi. Oves tuæ dentur inimicis tuis, & non sit
qui te adjuvet. Filii tui & filiæ tuæ tradentur alteri po-
pulo, videntibus oculis tuis, & deficientibus ad conspe-
ctum eorum tota die: Et non sit fortitudo in manu tua.
Fructus terræ tuæ, & omnes labores tuos, comedat po-
pulus quem ignoras: Et sis semper calumniam sustinens
& oppressus cunctis diebus. Et Mat: 25. Dicit Christus,
quod omnes impij in extremo die audient hanc terribi-
lem vocem ite maledicti, & ibunt illi in æternam pœnâ
& afflictionem. Pietas habet promissiones præsentis &
futurae vitæ; Ita impietas habet maledictiones in hac
vita, & post hanc vitam æternam damnationem: Et
quomodo Deus punire soleat impios quamvis potentes
sint, quamvis judices & Magistratus, indicat Psalm, 82.
Qui sic habet, Deus stat in medio Ecclesiæ.
Deus stetit in synagoga Deorū in medio a. Deorū iudicat.
Usquequod iudicatis iniquitatē: Et facies peccatorū sumi-
tis: Sela. Judicate egeno & pupillo: Humilem & pau-
perem justificate. Eripite pauperem: Et egenum de
manu peccatoris liberate. Nescierunt neq; intellecte-
runt: In tenebris ambulant: Movetbuntur Omnia fun-
damenta terræ. Egò dixi Dij estis, & filii exelsi omnes.
Vos autem sicut homines morienni: Et sicut u-
nus de Principibus caderis'. Surge Deus iudica
ter-

terram quoniam tu hæreditabis in omnibus genti-
bus'.

L. C. 2. Quia judex iniquus, neq; Deū neq; homines timen-
tis precibus viduæ commovetur ad ferendum auxili-
um ei adversus adversarium suum, vult Christus ut con-
cludamus, Deum patrem nostrum Cœlestem Clementissi-
mum & benignissimum, omnino permotum iri ad exau-
diendas preces suorum, dum affliguntur premuntur &
vexantur. Audite inquit Christus quod iniquus hic ju-
dex dicat: Nonne Deus etiam auxilium mittet illis qui
affliguntur, & qui sunt tamen ejus Electi, & qui ipsum in-
vocant die ac nocte, omnino inquit Christus citò liberabit
& salvabit eos.

II. Viduæ precantis descri-

ptionem De hac dicit Christus, fuit quædam vidua in
illa civitate quæ venit ad ipsum & dixit, libera me ab ad-
versario meo. Sed judex noluit, verum quia mulier assi-
dua fuit in orando & compellando judicem, quæ relas &
lacrymas mittens, tandem permovet judicem ad auxili-
um ferendum, cuius dum compos fit, non pænitet ipsam
assiduitatis in precibus sed apud te lætatur, quod tam diu
perseveraverit & defatigata non sit in orando.

L. C. Quod huic viduæ evenit post suas ad iniquum
judicem preces in quibus non defatigatur; Idem quoq;
nobis eveniet, exaudiemur etiam nos a supremo judge
Deo patre nostro Cœlesti benignissimo. Viduæ res es-
rat cum judge iniquo, neq; Deum neq; homines timen-
te nos invocamus Deum non solum ut judicem æquissi-
mum, sed etiam patrem Clementissimum optimum &
benignissimum; De quo dicit Christus Luc. II. Sicut he-
si ex Evangelio audivimus. Si vos cum malis sitis potes-

Stis bona dona dare filijs vestris quanto magis pater cœlestis dabit S. Sanctum potentibus sc.

III. Christi ad conservandam

fidem admonitionem. Putas ne inquit Christus; quod filius hominis cum venerit, reperturus sit fidem super terram. Quibus verbis Christus indicat quam periculosa tempora sunt futura circa novissimum diem. Ita refrigescet Zelus religionis; Ideoq; homines demergantur in voluptates & curas hujus seculi; Multi etiam a vera religione persequunturibus deterrebuntur, aut ab hereticis seducentur, ut Christus cum venerit judicare vivos & mortuos, paucissimos sit repertus inter viventes, qui verē in ipsius credant. Huic incredulitati autem hodiē nobis viam sternunt Cinglani.

L. C. Necessariū est Christi præceptum ut sedulo Oramus, cum ignoremus, quo die vel quā horā Christus ad judicium venturus sit; Et cum audimus quam periculosa tempora instent & præsentim propter decessiones Satanæ per falsos Doctores, adeò ut si possibile esset in errorem etiam perducerentur electi, ideoq; orandum ut Deus servet apud nos verbum suum, purum & sincereum. Ne sinat extingui lucem suam apud nos. Ut augeat & conservet in nobis fidem. Ne inducat nos intentionem sed liberet nos à malo. Sic etiam Psalmista David. Psal; 109. Canit. Beati imaculati in via, qui ambulant in lege Domini. Beati qui scrutantur testimonia ejus. In toto corde exquirunt eum. Non n. qui operantur iniquitatem in vijs ejus ambulaverunt. Tu mandasti mandata tua custodiri nimis. Ultimam dignantur viæ meæ ad custodiendas justificationes tuas.

Tunc

Tunc non confundar, cum perspexero in omnibus man-
datis tuis: Confitebor tibi in directione cordis in eoque-
didici iudicia justitiae tuæ. Justificationes tuas custo-
diam, non me derelinquas usquequaq; In quo cor-
rigit adolescentior viam suam, In custodiendo sermo-
nes tuos. In toto corde meo exquisivi te; ne repellas
me à mandatis tuis. In corde meo abscondi eloquia
tua; Ut non peccem tibi: Benedictus es Domine:
doce me justificationes tuas. In labijs meis pronuncia-
vi omnia iudicia oris tui. In via testimoniorum tuo-
rum delectatus sum, sicut in omnibus divitijs. In
mandatis tuis exercebor: Et considerabo vias tuas.
In Justificationibus tuis meditabor: Non oblitiscar se-
mones tuos.

Clementissime & mitissime pater, quia filius tuus
Jesus Christus tam serio nos hortatur ad precan-
dum, & preces valde necessarias esse doceat, ut quea-
mus coram ipso stare & omnia mala superare & cum
sumus ex nobis ipsis tardi ad precandum, da nobis gra-
tia Spiritum & precum, ut & in precando sumus af-
fidui & serij, & de tua benignitate in precibus nostris
exaudiendis, & ipsorum petimus conferendis, certi sumus &
indubitate, per eundem Dominum nostrum Iesum
tuum dilectum...

Benedictio, & Claritas & Sapientia, & Gratiarum actio, & Honor, & Vir-
tus, & Fortitudo, DEO nostro, in Secula seculorum, Amen.. Apoc, 7:18.

QUESTIONS

Nullum opus est petere ut fiant ea qua semper fiunt
nec possunt non fieri? R. Affr.

Licet

Licet enim semper alat nos Deus, semper servat &
eurat suam Ecclesiam semper alicubi Sanctificatur nos
non Dei advenit regnum Dei, sit voluntas ejus, nihilom
ius orandus est Deus ut nos alat, ut curet & conservet
Ecclesiam, ut Sanctificetur nomen ejus, ut adveniat re
gnum ejus, ut fiat voluntas ejus. &c. Ita jubet Christus nos
orare & petere a Deo corporalia & Spiritualia bona.
Luc. II. Et Luth, recte explicat petitiones orationis Do
minice, Ad primam. Quemvis inquit est quidem no
men Dei per se Sanctum, Sed nos petimus ut apud nos
quoq; Sanctificetur. Item ad Secundam petitionem.
Regnum Dei sine nostra oratione venit, sed nos petimus
ut ad nos quoq; perveniat. &c.

2. *AN Doctorum & auditorum Communis for
tuna, quia Christus dicit electos suos premi, & illos
liberandos a sua pressura? R. Aff.*

Siquidem per multas afflictiones oportet nos
intrare in regnum Dei Act. 4. Ut plurimum en
haec tunc est piorum verbi Dei præconum. Quod
indicat Christus Matt: 5. G. dicens Discipulis
suis. Gaudete & exultate, quoniam merces ve
stra multa est in cælis. Sic enim persecuti
sunt Prophetas qui fuerunt ante vos. Et ita A
postolus inquit. 1. Cor. 4. Arbitror quod
Deus nos, qui sumus Apostoli postremi, Osten
derit tanquam morti addictos. Quoniam
spectaculum facti simus mundo &
Angelis & hominibus.

